

ndgaa. § 12 angaar jo en Forhøielse af Bøderne i § 19 i Loven af 2den Marts 1861, og man skjønner ikke rettere, end at de ere tilstræffelig høie. Det er derfor, som sagt, blevet foreslaaet, at denne Paragraf skulde udgaa, men i Stedet derfor har man indsat en anden § 12, og denne § 12 er i Virkeligheden kun, som jeg gjerne sigte, en Omredaktion af § 36 i Loven af 2den Marts 1861. Den indeholder i alt Væsentligt det Samme som § 36 i Loven af 2den Marts 1881, dog med en lille Forandring med Hensyn til de Redskaber, som man anser det for nødvendigt, at enhver Vandetendomsbesidder eller Bruger af Eiendom paa Landet har, og med den Tilføielse, at der for de største Assurancensummer paa 40,000 Kr. og derover skal være 2 store Brandtøger og 2 mindre i Stedet for som tidligere 1 stor og 1 mindre. Der er freindeles taget en Post med ved Eiendomme af Taxationssummen paa over 1,000 Kr., idet der er medtaget Dyr, saaledes at der ved Eiendomme med Taxation over 24,000 Kr. skal være 2 Dyr tilføiede. Man er nemlig gaaet ud fra, at det er en stor Mangel, at der ikke findes Dyr ved Aldebrande, nu da man ikke altid har Straatage, men ofte Tøge, der ere besatte med Spaan eller Filt med Brædderunderlag eller den Slags Ting, hvor det er af overordentlig stor Betydning, at man i givet Tilfælde hurtigt er i Stand til at faae Taget brudt ned paa enkelte Steder, hvorved mange Gange en Aldebrand fuldstændig kan standses. Man ser saa tidt, at blot ved, at et enkelt Jag Hus er blevet revet ned, er en Aldebrand bleven standset, og de omliggende Bygninger reddede, i Stedet for at man havde været udsat for, hvis dette Stykke ikke var blevet revet ned, at Aldebranden havde udbredt sig enten langs hen over Taget eller inde under det, hvilket Sidste vel saagtes er det hyppigste, idet Alden der finder rigelig Næring i Spindelvævet eller hvad det nu er, som hojer sig op der. Man har derfor fundet det rigtig at tilføie Dyr til de Redskaber, som skulle være tilføiede. Det Øvrige er ganske enslydende med § 36 i Loven af 2den Marts 1861. Dernæst er der til § 13 under Nr. 21 gjort en lille Tilføielse, idet man har ment, at det maatte kunde være vel kostbart ved Smaasteder at skulle anskaffe en Børste — det maatte jo være en særlig konstrueret Børste — til at rense Skorstenene med, og man har derfor tilføiet „Rost eller Børste“. Rost er nemlig det Almindelige, og man har troet, at den kunde gjøre det. Til § 14 har man under Nr. 22 stillet et Forslag, hvorved man

i Virkeligheden forandrer § 44 i Loven af 1861, der indeholder Bestemmelserne om Brandstyret ved Brandfogder. Forslaget er omtrent enslydende med § 44 i Loven af 1861, men der er den Tilføielse, at Vgter og Rasseløvsrør nu ere optagne under Brandstyrets Tilsyn, idet man, som jeg for tilfod mig at bemærke, har ment, at naar de underkastedes Brandstyrets aarlige Tilsyn, vilde man have Sikkerhed for, at de til enhver Tid være i Orden, og Frygten for den Støde, der kan afstedkommes ved Rasseløvsrør, som man saa tidt har set og hørt er Tilfældet, har gjort, at man ogsaa har optaget Rasseløvsrør blandt de Ting, som skulle være underkastede Brandvæsenets Efterlysning. En ny Paragraf har man ment at burde indsætte mellem §§ 14 og 15 ved Forslaget under Nr. 23, der bestemmer Bøderne for Forsømmelse med Hensyn til den foregaaende Paragraf. Forslaget lyder saaledes: „Undlader Nogen at afhjælpe de udfatte Mængder eller at opfylde de givne Paalæg eller overtædes de givne Forbud, anses han med Bøder fra 5 til 100 Kr. og tilpligtes derhos ved Dommen at udføre det Undladte eller efterkomme det givne Forbud, under en passende daglig Bøde“. Man har antaget, at det vilde være absolut nødvendigt, at der var Bøder for denne Slags Forseelser, og at de ogsaa maatte være temmelig store, idet de Mængder, som paapeges af Brandstyret, i mange Tilfælde have saa stor Betydning ikke alene for den, det direkte vedkommer, men ogsaa for Naboen, at man ikke har villet undlade at sætte disse Mulfter op til at kunne sigte til 100 Kr. Udvalget har endvidere stillet Forslagene under Nr. 26 og 27, men de angaa kun Anbringelse af Paragraferne i Loven af 2den Marts 1861, idet man i Righed med, hvad der er blevet antydnet i Forslaget, har ønsket, at alle Bestemmelser maatte kunne samles i eet Lovforslag, saa at man ikke, som det desværre nu er Tilfældet, skal søge at samle alle de forskellige Lovbestemmelser, som kunne komme til Anvendelse, sammen for saa til sidst at ende med at høre aldeles vild, fordi man ikke kan finde alle de Steder, som gjælde for de enkelte Tilfælde. Disse ere altsaa de Forslag, som ere stillede af Udvalget i sin Helhed. — Af Udvalgets Flertal er der stillet et Ændringsforslag til § 1, og det er jo et af de meget væsentlige, idet det gjælder Tækkematerialet. Der er der særlig taget Hensyn til, at man ved Tækkematerialet kunde hjælpe til at fiktke baade Mennesker og Dyr for at brænde inde. I Lovforslaget er det foreslaaet, at Tækkematerialet skulde fastgøres til Veg-